

Жестокоститѣ на гърцитѣ

Вѣрно е, че всѣки народъ въ историята си има отбелязани въ страниците си тъмни и кръвопролитни страници. Вѣрно е също, че подобно минало се забелязва въ народитѣ презъ времето на по-слабата имъ култура, когато грубитѣ интереси на човѣка и обществата сж изгнани въ втора въшка надъ по-възвишенитѣ стремежи. За голѣмо съжаление, тѣх отрицателни страници на човѣшката природа не рядко се проявяватъ и отъ съвременнитѣ културни народи. Ние, българитѣ особено много сме изпитвали върху си националния егоизъмъ и племенната омраза на съседитѣ си. Гърцитѣ и сѣрбитѣ, пъкъ не по-малко и румѣнитѣ, сж се надпреварвали съ десетилѣтния наредъ въ това отношение. Неоклещиванитѣ имъ грабежи на български земи и варварскитѣ имъ изстѣпления спрямо всички българско сж станали всеизвестни. И презъ съюзнишката и презъ свѣтовната войни и дветѣ държави, чрезъ управленията и интелигенцията си, сж проявявали всѣкога една безподобна нечовѣщина, каквато не се срѣща дори и въ некултурни общества. Още по-печалното е, че този начинъ на управление и отношения продължаватъ и презъ мирното невоенно време. Но по-неже е дума за гърцитѣ, ще се спремъ повече за тѣхъ.

Германската телеграфна агенция отъ втори този месецъ съобщава, че германскитѣ войници въ о. Критъ, при завземане на гр. Хераклионъ, десетъ гърци сж убили „съ садистска жестокостъ“ германски парашутисти. „Тия жени били облъчени въ униформитѣ на убити войници и умъртвили следъ това германскитѣ войници, които сж приближили до тѣхъ“. Гръцкото население се е разправило по единъ най-жестокъ начинъ съ германскитѣ парашутисти. „Единъ офицеръ билъ разкъсанъ на части, които сж били разхвърлени по земята“. На трима германски подофицери били взети кръстоветитѣ и върху имъ сж заковали отдѣлни членове отъ тѣлата имъ!... (в. „Зора“ отъ 3. VI. 1941 г.) Ние, българитѣ, дълбоко като скърбимъ за това зверско избиране на тия германски храбrecи, държимъ за лишенъ пъкъ високо да заявимъ предъ културния свѣтъ, че насъ не ни очудватъ ни най-малко тия жестокости на гърцитѣ. Твърдо заявяваме, че не ни очудватъ тия варварски прояви на

последнитѣ, защото помнимъ ослѣпенитѣ 15000 Самуилови войници, защото не сме забравили отровата на братя Миладинови, защото знаемъ добре фанариотското иго, защото предъ очитѣ ни сж Кукушъ и десетки още български градове и села, разсипани отъ гърцитѣ, защото знаемъ установеното и доказаното отъ Карнегисвата анкета, защото още чуваме стоковетѣ на хиляди войници и мирни българи, избивани по най-зверски начинъ!... Намъ сж известни подлоститѣ и всички перфидни деяния на Периклесовитѣ потомци.

И пакъ казваме, че нито единъ българинъ не се очудва на тия зверски инстинкти на културнитѣ (!!) критяни

Д-ръ П. Д. Скорчевъ

Вируси и вирусни заболявания

Въ първата статия се запознахмъ съ увеличителната мощъ на електронния микроскопъ. Чрезъ него е видѣна, фотографирана и измѣрена бѣлтѣчната молекула — тя е голѣма 4 милимикрона, т. е. 4 милионни отъ милиметѣра. Пакъ съ тоя ултрамикроскопъ сж видѣни, фотографирани и измѣрени много вируси. Тѣ иматъ обликъ на пръчици или зрънца, голѣмината имъ се движи между 10 до 300 милимикрона. За сега най-малкъ е вирусъ на детската парализа — той е дълъгъ 10 милимикрона, т. е. 1/100,000 отъ мм. и е следов само два пѣти по голѣмъ отъ една бѣлтѣчна молекула. Вирусътъ на инфлуенцата е 85 милимикрона, вирусътъ на бѣса е 100, на вариолата 150 милимикрона. За сравнение нека ни послужи пакъ една кока, която е голѣма 1000 ммкр., едно червено кръвно тѣлце 7,500 ммкр., а една мушешница е 1 милионъ милимикрона голѣма. Тѣй че вирусътъ на инфлуенцата спроти едно червено кръвно тѣлце се отнася както единъ майски бръмбаръ спроти единъ едѣръ мжжъ.

Чрезъ електронния микроскопъ науката придобива едно мощно срѣдство да проникне въ тайнитѣ на най-ситния строежъ на бактериитѣ, на клеткитѣ, на колоидитѣ и на материята изобщо. Неговото приложение въ техниката е отъ значение при синтезата на гумата и на други материали.

Да продължимъ за вируситѣ.

До сега ние развѣждахме отъ дълги години насамъ, два вируса като ги пресаждяхме отъ животно на животно: това е вирусътъ на едрата шарка, пресажданъ отъ теле на теле, пресаждане на вакцината; за добиване на ваксината, другъ е бѣсовиятъ вирусъ, пресажданъ отъ 55 години пресажданъ отъ заякъ за насамъ отъ заякъ на противобѣсна вакцина.

и пелопонезци. Пакъ ни очудва факта, че Лондонъ, Парижъ, Берлинъ и цѣла културна Европа, опиянени отъ старогръцката култура, съ която нѣматъ нищо общо днешнитѣ издребнѣли апдартти, още продължаватъ да иматъ високо мнение за гърка не само, но и да го глежатъ и благодетелствуватъ за смѣтка на другитѣ народи!

Нека се знае отъ всѣки германецъ, че изстѣпленията срещу германскитѣ войници щѣха да бѣдатъ много повече ако не бѣха тѣхнитѣ свѣтквични победи, които всѣхъ страхъ у „храбритѣ“ гърци!

Всѣки гражданинъ на Европа вижда днесъ подъ булото на старогръцката култура какви зверски инстинкти крие Елада.

Обаче днесъ вече ние можемъ да развѣждаме вируситѣ и извънъ животинския организъмъ въ епруветка, въ стѣкленица. За тази целъ се използватъ т. нар. органини култури по указанието на франко-американския ученъ Алексисъ Карелъ — авторътъ на превѣзходната книга „Человѣкътъ, неизвестниятъ“, преведена и на български, Карелъ надробява напр. частъ отъ живъ токущо изваденъ бѣбрекъ и поставя парчетата въ една стѣкленица съ плазма при 37°, въ термостата. Бѣбречнитѣ парчета продължаватъ да растатъ, клеткитѣ имъ оставатъ съ месеци и години живи и продължаватъ да се размножаватъ, запазвайки бѣбречния си характеръ. Въ такива живи органини култури бива примѣсенъ (посѣтъ!) филтратъ отъ мозъка на бѣсно куче, отъ хрѣчки на инфлуенчавъ и т. н.

Въ такива органини култури вируситѣ растатъ и се множатъ.

Едно малко парченце отъ такава жива органна вирусна култура може да се пресѣе въ нови стѣкленици съ органна култура и по този начинъ да се добие голѣмо количество рѣзвѣдени вируси, съ които може да се правятъ опити и изследвания или пъкъ да ождатъ използвани за приготвяне на предпазни вакцини.

Другъ методъ за култивиране на вируситѣ е върху живъ пилешки зародишъ. Въ яйце, поставено въ лупилната, следъ 3—4 дни се развива достатъчно голѣмъ пилешки зародишъ. На такова яйце се пробива една дупка на черупката и съ една спринцовка се вкарва вирусния филтратъ въ обвивкитѣ на зародиша. Следъ това дупката се запеля съ целлофанъ и яйцето пакъ се поставя въ лупилната за по-нататъшно развитие. Ведно съ растенето на пилешкия зародишъ се размножаватъ и

вируситѣ, които могатъ да се пресѣятъ отъ това яйце на други 10 — 20 зародишеви яйца.

Едно важно обстоятелство при тия култивирания на вируситѣ е, че при известни условия тѣ претърпяватъ промѣна въ нѣкои свои първоначални свойства, а именно: тѣхната отровителна сила значително ослабва безъ обаче да бѣде намалена годността имъ да възбуждатъ въ нашия организъмъ имунитетъ. Съ това отслабване на вирулентността имъ ни се дава възможность да приготвяме безопасни вакцини съ голѣма предпазна способность.

Такива сж вакцинитѣ противъ вариола и бѣсъ, чиито вируси сж умаломощени, минавайки презъ организма на тѣлото; респ. на заека.

Съ новитѣ методи на култивиране на вируситѣ дава ни се възможность да добиемъ абсолютно чисти, стерилни вакцини, непримѣсени съ нежелани странични микроби.

Единъ голѣмъ брой отъ вируситѣ има способностьта да възбужда въ клеткитѣ, въ които тѣ сж се загнѣздили, известни измѣнения, които въ нѣкои случаи иматъ голѣмо диагностично значение, каквито сж напр. Негриевитѣ тѣлца въ мозѣчнитѣ клетки при бѣса.

Нѣколко думи за начинитѣ по които става заразяването съ вируси. Тѣ сж:

1. Чрезъ ситни капчици, съдържащи вируси, които се изхвърлятъ чрезъ кашляне, кихане, викане. По този начинъ става заразяването при брусница, вариола, детска парализа, инфлуенца, заушка, епидемиченъ енцефалитъ.
2. Чрезъ допиръ: ингвинална гранулома.
3. Чрезъ ухапване: бѣсъ.

Една отъ прелеститѣ на грѣцкото управление¹⁾

Ние, българитѣ, най-добре отъ всички народи по свѣта познаваме прелеститѣ на управлението на нашитѣ съседи, а особено това на гърцитѣ, по-неже заробенитѣ българи сж го изпитали съ тѣлата си. Въ миналото е изтъквано въ нашия печатъ често пѣти, че грѣцкитѣ власти въ Тракия, стара Гърция и въ окупиранитѣ имъ по-рано мѣста въ Мала Азия, насилва сж вземали войници български поданици, въпрѣки тѣхнитѣ протести. Това се вижда отъ рапорта на шведския консулъ въ гр. Смирна, г. Алфредъ Ванъ дерзее до пълномощния министъръ на Швеция, въ Цариградъ. Този протоколъ носи № 5 отъ 19. I. 1922 г. и е съ следното съдържание: „В а ш е Превѣзходителство, имамъ честта да Ви донеса, че български поданици сж събрани и взети насилва въ редовѣтъ на грѣцката армия. Следъ нѣколкократни лични постѣпки сполучихъ да освободя нѣколко души отъ тѣхъ.“

При все това главното грѣцко комисарство отказа да ми предаде и до днесъ шесть ду-

4. Чрезъ убощане отъ насѣкоми: желта треска, папата-ци, денга.

Относно нашитѣ предпазни методи противъ вируснитѣ заболявания надеждитѣ за успѣхъ сж твърде голѣми.

Освенъ активното имунизирание противъ вариола и бѣсъ въ Америка, дето детската парализа е твърде разпространена, усилено се работи върху една предпазна вакцина.

За пасивно, следов, кратко-трайно имунизирание, ние си служимъ съ успѣхъ, използвайки серума на скоро оздравѣли. Съ много добъръ резултатъ тази метода се прилага при брусница и въ особено широкъ размѣръ при шапа, у добитѣка. Чрезъ такъвъ серумъ сж предпазени хиляди глави добитѣкъ отъ шапа, съ което сж спасени милиони за селското стопанство.

Съ възможностьта да се култивиратъ вируситѣ, съ откриването на електронния микроскопъ, позволяващъ едно тъй желано вглѣбяване въ тънко-стѣтъ на вируситѣ медицинската наука встѣпва въ една нова ера, чиито съвременници сме ние.

Една отъ най-опаснитѣ зарази сж вируснитѣ заболявания. До сега ние стояхме безпомощни срещу тѣхъ

Както преди 60 години съ разцвѣта на бактериологията се събудиха много надежди у страдащото човѣчество, които въ голѣма степенъ намѣриха своето оправдание въ серуми и вакцини, тѣй и днесъ предъ нашия взоръ засиява свѣтлата зора на една близка доба, когато ще бѣдатъ сразени отъ мощната устремна наука едни отъ най-страшнитѣ епидемии.

ши българи, чиито имена и документи придружаватъ настоящия мѣй рапортъ. Обаче най-страшното е това, че тѣзи български поданици сж измѣжчвани чрезъ побой отъ тѣхнитѣ началници за това единствено, че сж българи.

Ако тѣ се намираха въ самата Смирна, немедленно щѣхъ да имъ дамъ прибежище въ консулството, следъ което да се погрижа за тѣхното репатриране; обаче, за голѣмо съжаление, такъвъ не е случая. Затова отъ голѣма възможность е, както за самитѣ тѣхъ, така и за останалитѣ български поданици, намиращи се въ Смирненски окръгъ, да се направятъ твърде бързи дипломатически постѣпки, и то най-енергични, посредствомъ натоварения въ Атина застѣпникъ на български интереси, щото грѣцкиятъ воененъ министъръ да заповѣда не само освобождението на тия нещастници, но още и престановането на това насилническо събиране. Както бѣхъ изложилъ на Ваше Превѣзходителство, рапорта си И. Н. 543, № 35 отъ 2 августъ 1921 г. — днешниятъ режимъ въ Смирна предизвика та-

Следва на 2 стр.

* 3. Р. Настоящата статия бѣ написана, когато Г. Т. А. съобщи за страшнитѣ жестокости на гърцитѣ въ о. Критъ по който поводъ се написа уводната статия тукъ.

ПРАЗНИНЪТЪ НА КАТЕДРАЛАТА „Св. ВЪЗНЕСЕНИЕ“

Въ четвъртък, на 29 май, Възнесение Господне, се чествува празника на църквата ни „Св. Възнесение“. Въ срѣда, срещу празника, се отслужи Велика вечерня съ петохлѣбие, а на самия празник — Св. архиерейска литургия. Числото на посетителитѣ, вънъ отъ редовнитѣ богомолци, бѣше незадоволително. Този скръбенъ фактъ, макаръ да заслужава тълкувания, го оставяме сега безъ коментари. „Vade retro, Satana“ — да се изразимъ съ думитѣ на Христа.

Божествената служба, съ участието на Негово Високопросвещенство Варненско-Преславския митрополитъ Иосифъ, който импонира съ своята духовна мощъ и християнска топлота, една тържественостъ, която дава на човѣка възможностъ да изпита „свещеното“ отъ една страна и „мирското“, „свѣтското“ отъ друга (Le sacré et le profane).

И въ своето слово епархиялниятъ глава спомена, че църквата играе посрѣдническа роля между хората и небето и както въ миналото тъй и за всѣкога божиятъ храмъ ще откърма въ душитѣ на хората чувството за божественото.

Сжщия денъ се чествува и празника на шофьоритѣ. И тѣ сж, добави митрополитътъ, една жива, творческа сила. Тѣхното участие въ творческитѣ усилия на обществото е голѣмо.

Като се обърна къмъ последнитѣ, владиката добави: „Боже мой, разкрий предъ шофьоритѣ, народни служители, своята велика целъ. Нека тѣ да следватъ твоитѣ повеления и да пребждатъ въ твоя законъ. Помогни имъ, Господи, въ тѣхнитѣ мъжки и дари имъ сила, за да Ти служатъ.“

Не ги оставяй сами, направлявай стѣпкитѣ имъ чрезъ свѣтлината на Познанието и развселявай сърдцата имъ чрезъ своята любовъ.

Ти си, Господи, тѣхенъ помощникъ и господаръ. Душитѣ на всички прислужващи въ храма се усладиха отъ пастирското слово. Тѣ напустаха храма съ повече свѣтлина въ сърдцето, съ освѣтенъ погледъ, оживена душа и възбуденъ възторгъ въ тѣхното сжщество.

Fiat Lux.

Една отъ прелеститѣ на грѣцкото управление

Продължение отъ 1 стр.

кава анархия, че е трудно да се добие удовлетворение за най-обикновенитѣ работи. . .

Ето галенитѣ чедата на Парижъ и Лондонъ презъ десетилѣтия наредъ, а особено презъ 1919 г., когато не сваха да ги облагодетелствуватъ за смѣтка на българитѣ. Нѣщо повече, Лондонъ насочи гърцитѣ къмъ Мала Азия за възкресяването на нѣкогшната византийска империя за смѣтка на Турция, но погромътъ имъ на Р. Сакарія отъ турцитѣ, изгори тая имъ мегаломания извъображението имъ.

Впрочемъ, грѣцкиятъ похватъ на управление спремо българитѣ никога не е билъ човѣшки. Това се потвърждава отъ всички исторически трудове на чужди учени, които сж писали за взаимнитѣ отношения на българитѣ и гърци. А какви издевателства сж вършили гърцитѣ надъ българитѣ отъ двадесетина години насамъ — това е изтъквано своевременно отъ периодичния печатъ и въ от-

дѣлни трудове, както и отъ всеизвестната Карнегиева анкета, която най-добре и безпристрастно излага дѣлата на грѣцкото управление презъ двѣтѣ балкански войни. Не сж малко и трудоветѣ на видни българитѣ по този въпросъ.

Но класическата омраза на гърцитѣ спремо българитѣ наово се е вече проявила и презъ тая война, предъ лицето на германската властъ въ Воденъ, кждето единъ грѣцки стражаръ е нанесалъ жестоки удари на българитѣ съ коланъ си, въ който случай ги спасява единъ германски фелдфебелъ. Това се изтъкна въ в. „Зора“ скоро следъ германското превземане на Воденъ, Леринъ и други български центрове въ Македония.

Благодарение на такова варварско управление, гърцитѣ сж успѣли да прогонятъ масово българското население изъ Македония и западна Тракия, заграбвайки имотитѣ имъ безъ пари или на безценица.

И шомъ като днешната вой-

Агрономъ П. Пѣевъ

По Морава на югъ

(специаленъ репортажъ на в. „Шуменски общ. вестъ“)

Пжтътъ по Морава за Скопие е осянъ съ разрушени бойни и пжтнически коли, обърнати и изоставени отъ лѣво и дѣсно въ канавкитѣ на шосето или изъ нивитѣ край него. Тѣ сж единственитѣ следи за миналата отъ тука буря.

Между Куманово и Скопие, край шосето, сж станали и дае самолетни катастрофи. Вървиш си по пжтъ и следъ единъ остъръ завой, съвсемъ неочаквано, изкоква предъ тебѣ единъ цѣлъ цѣленичкъ, германски пжтнически самолетъ. Той е залепенъ като моделъ на единъ малкъ наклонъ. На 50 метра само предъ него се простира равнина удобна за кацане. Очевидци твърдятъ, че пилотътъ, чийто апаратъ е билъ безъ гориво, е искалъ да се добере до това естествено летище, обаче скоростта на машината вече е била толкова малка, че той едвамъ не я е стоварилъ върху една къща на Куманово. Прелетявайки надъ самитѣ кумини, аеропланътъ се плѣсналъ въ лепкавата капъ на мократа угаръ.

Наблизу сж погребани свиднитѣ синове на четири майки, може би обичани бащи и любезни другари. Все нѣчки сини очи отъ северъ, презъ сълзи ще гледатъ години наредъ върху картата, една изстрадава земя, която и на тѣхъ сега е станала скжпа и свидна. Тѣ ще блѣнватъ за шепъ прѣстъ отъ тая земя, поена въкове наредъ съ кървитѣ на единъ народъ, който бѣ напълно достоенъ да прибере въ Пантеона на своитѣ герои и тѣхното щастие, за да бди надъ него съ цѣлата си съвѣстъ и съ трепящитѣ звезди на своето южно небе.

Оставяме съ въздишка бѣлата ограда и високитѣ кръстове, нахлупени отгоре съ стоманени каски, носени отъ стоманени хори и мълчаливи поемаме отново своя пжтъ.

Шумескитѣ улици се павиратъ.

Благоустройството на Шуменъ продължава съ усиленъ темпъ. Улицитѣ се павиратъ, градини и паркове се създаватъ, нови сгради се строятъ, строи се красивиятъ видъ на Шуменъ. За едно кжсо време улицата „Илия Р. Блъсковъ“ е павирана. Павира се и улицата „Ц. Шишманъ“. Презъ цѣлия денъ по тѣзи улици работници сноватъ, дигатъ кирки и лопати, по-

на се води въ името на правдата и законността, то и следва да се върнатъ всички прокудени българитѣ по мѣстожителствата си.

На 4 — 5 км. вънъ отъ града сж намѣрили своя край два орли на гордия Албионъ. Тѣ бѣха дошли въ родната ни земя отъ замѣцитѣ на мъгливия британски островъ или може би изъ далечна Австралия и Новазеландия, водени отъ робителскитѣ задачи на дивитѣ отомански срдѣ отпреди 5 вѣка. . .

Тукъ катастрофата е била страшна. Една голѣма площъ наоколо, по шанцитѣ, по шосето и избуялитѣ ниви е поръсена съ парчета ламарина, колелца, телово и др. части на металната птица. Машината се е забила въ земята, гдето въ дълбокъ тѣпъ е оставилъ другъ купъ отъ развалини. На 20 — 30 метра въ страни е паднало крило съ единия моторъ, а другиятъ, който знае какъ, се е откъсналъ и затъркалялъ на 200 м. по шосето. Перкитѣ сж захвърлени на други посоки, повити като краката на октоподъ.

Край тия останки се издига малко гробче съ два кръста, забити въ една и сжща точка. Тукъ е погребана общата ма са отъ меса, кости и дрехи на подгоненитѣ отъ шуки герси. Кръстоветѣ издаватъ тѣхния християнски произходъ. На единия е закачена оцѣляла походна пилотска фуражка съ знацитѣ на Роялъ ечъ форсъ.

Обаче друга отмалѣла робска ржка е имала все още малко сили да почете паметта и на противникитѣ съ китка перуники, разхвърлени и повѣхнали на гроба.

Отново летимъ по бѣлото шосе на югъ. Предъ насъ като миражъ се очертава заснѣжения силуетъ на Бабуна, нашарена съ разкжсани бѣли облачета, които ѝ създаватъ чаръ, достоенъ за нашитѣ блѣнове по нея.

ставятъ павета и строятъ благоустройството на Шуменъ. Работятъ работницитѣ, работятъ техникитѣ начело съ инженера при общината, работи и самиятъ кметъ. Всички — за благоустройството на Шуменъ, за неговия хубавъ видъ и красота, за да може да оправдае името си като областенъ центъръ. Не е ли това вътрешно желание за обществено строителство? Не сж ли това хората, които сж проникнати отъ моралното задължение да служатъ на народа, на дър-

жавата? Ние заслужено правяме нашитѣ похвали за тѣхната творческа дейностъ. Шуменъ отдавна се нуждае отъ такива хора, които сж жаръ и ентузиазъмъ да работятъ за неговото благоустройство.

Скоро областниятъ градъ Шуменъ ще заприлича на хубава градина и ще добие красивия видъ на голѣмъ планиранъ градъ.

—винифидъ—

Ботевата вечеръ въ Шуменъ.

По случай годишнината отъ смъртта на поета — революционеръ Христо Ботевъ учащитѣ при двѣтѣ гимназии и учителския институтъ изнесоха въ салона на чит. „Арх. Михаилъ“ възпоменателна Ботевата вечеръ.

При препълненъ салонъ (предимно учащи) се изнесоха литературно-музикални номера и се рецитираха Ботеви произведения.

Курсистътъ М. Върбановъ въ сбита и лирична форма каза нѣколко думи за огненитѣ стихове на Ботева, за неговото пламенно човѣшко сърдце и за безкористната му всеотдайностъ въ борбата му за свобода и човѣчностъ. Неговата мечта — обединението на България, — е осжществена. Това обстоятелство дава още по-голѣма задушевностъ и тържественостъ на възпоменателната Ботевата вечеръ.

Смѣсенитѣ хоръ при двѣтѣ гимназии, подъ диригентството на г. М. Каравасилевъ, изпѣ „О, майко моя“. Особено впечатление направи художественото рецитиране на „Майци си“ (Хр. Ботевъ). Рецитаторката Ц. Пашева (курсистка) заслужено бѣ възнаградена съ бурни ржкоплѣскания. Съ неуприковано майсторство на голѣмъ цигуларъ г. Ст. Вучковъ изпѣли „Тажна пѣсенъ“ отъ Чайковски. Аккомпанира му известната пианистка — г-жа Павла Дръжекова. Ученичката Гоцева — рецитира — „До мое то първо либе“ (Хр. Ботевъ).

Останалитѣ номера бѣха сжщо добре изпълнени, за което изпълнителитѣ получили одобренията на присѣтствуващитѣ.

НА ГОСТИ ПРИ ДАМЕ ГРУЕВЪ

Гореща юлска нощъ, изпъстрена съ милиони звезди, които блещукатъ и се надсмиватъ на пжтуващитѣ нощни орлета. Къмъ полунощъ, токущо бѣ изгрѣлъ невѣрниятъ месечко, група тъмни облаци обхваща обширния небосклонъ и настѣпи гжстъ мракъ. Следъ голѣми несподобитѣ изъ тъмнината, минавайки презъ една букова гора, препъвайки се изъ падчалитѣ пѣнове и газейки буйнитѣ балкански ручеи и тучни ливади, четници тѣ се догонватъ единъ други, за да не се изгубятъ. Всички следятъ стѣпкитѣ на опитния куриеръ, който водѣше четата съ бални но сигурни крачки изъ гората. На една малка горска полянка се даде си-

гналъ и четата застана на мѣсто. Следъ мигъ предъ войводата се изправи куриеръ и събщи, че по заповѣдъ на Горското тѣло, четата ще нощува тукъ. Още четницитѣ не приклекнали да починатъ отъ тежкия товаръ, предъ войводата застана и дещи презъ букитѣ — облѣченъ въ синя гуна обрасълъ съ буйна и рошава брада — човѣкъ, последванъ отъ другъ неговъ другаръ.

„Даконе, днесъ съ момчетата ще ни бждете гости“, чу се мощния гласъ на Даме Груева, произнесенъ на мияшки диалектъ.

„Ето, тукъ е и Чучката“. Диконъ Евстатий радостно се разцѣлува съ двамата вой-

води и въ най-голѣмо весело настроение събщи на четницитѣ, че тукъ ще се денува. Веднага се даде нареждане да се поставятъ часови, а останалитѣ четници да се прислонятъ между букитѣ и отпочинатъ.

Около високитѣ балкански букаци се търкалятъ изморенитѣ четници и, въ полусънно състояние, търсятъ сгодено мѣсто да сложатъ глава и поспятъ.

Въ бивака е всичко тихо; часовитѣ крачатъ и охраняватъ бодро почиващитѣ си другари. Пѣтлитѣ отъ Кнеженскитѣ колиби пропѣватъ, повтарятъ и потретятъ, но въ подножието на една старинна бука разговорътъ все още тихо продължава, понѣкога повишаванъ отъ громкия гласъ на Даме. Зазорява се, но разговорътъ още не

стихва. Зачува се наблизоразговора на нѣколко колибари. Даме подскача като сърна, загледва се изъ букацитѣ и наостря уши. Обръща се весело къмъ групата и заканително съ прѣстъ извиква на Чучкова: „Не е време сега за спане, избързай и провѣри дошлѣ ли е човѣкъ отъ Овчеполията съ писмо отъ Тодора. Брей, Ефреме, не губи време... зеръ четата довечера трѣбва да е на пжтъ.“ — Чучковъ грабва карабината и трѣгва. — Даме на бързо се разшета изъ гжстата гора, завърща се обратно и отвежда четата срѣдъ група гжсти букаци, между които слѣдче не надничаше и смѣшкомъ събщи, че тамъ ще се денува.

Не настанили се още на новия бивакъ, чу се гласа на Чучкова, всички съ погледъ го

търсятъ, а той прескочи падналитѣ букаци и подаде нѣколко писма. Бързо Даме отвари едното и последователно другитѣ, чете ги съ напрегнато внимание и по лицето му минава блага усмивка, обръщайки се, заговори презъ смѣхъ: „Казахъ ли азъ, че мѣлото даскалче Александровъ бързо ще уреди каналъ; ето четата въ чифлика П. и, макаръ че е плѣзналъ аскеръ изъ Овчеполията, ще я отвее въ Нѣманица, а отъ тамъ — прѣко Вардара. Това ме много го радва... Така е го, шомъ начело на движението застава влады и интелегентни сили. Развигора го много ценни, истинна, Тодоръ обещава да стане единъ добъръ водачъ. Така че премисляването на Вардара е осигурено“.

Българоубийците от XX век

Проявените нови жестокости от страната на гърците спрямо българите и германците през днешната голяма война ни припомни тжни спомени от близкото минало.

В „Зора“ от 10. V. 1941 г. съобщава, че когато на 5. V. българите сж пристигнали в гр. Воден сварили по улиците да се продават гръцки вестници. Един от пжниците, окуранен, ч е германската власт допуша това продаване на вестници, раздава нколко броя от в. „Зора“ на събралите се българите около автомобила. Един гръцки стражар, продължаваш още да служи, подбутнат от гръцки офицер, токущо освободен пленник, се навърлил върху българите и сж разпасан си поясък е почнал жестоко да бие по главите и лицата българите, които сж получили българския вестник! . . . Сжият вестник от 3 юний съобщава за други още по-потресващи жестокости и убийства, извършени от гръци и гърци върху германски войници — парашутисти! . . . Сжият вестник от 4 юний, т. г., съобщава за една неочакствима подлост на гърците върху германеца г-н Томас Саузен и г-жата му, когато на 3 юний сж били с автомобила в предградие на Атина. Кждето скришно е бил „поставен заряд, който при раздвижването на колата експлодирал“! . . .

Горните новоявени гръцки жестокости ни припомнят за доклада на Карнегиевата комисия по войните през 1912—1913 г., за брошурата на Н. Н. Чалхсв — „Една страна от гръцкия варваризъм“, за книгата на покойния професор Д-р Л. Милетич „Гръцките жестокости в Македония през гръцко-българската война“, за друга книга — „Извадки в факсимиле от писма, намбени в пощата на 19 полк на VII-та гръцка дивизия“, хваната от българската войска в Разлога на 14 юний 1913 година и за множество подобни факти, описани в разни вестници и списания — наши и чужди. Всичките твърдо подчертават, че гръцкът е годен за всякакви злодеяния, а особено що се отнася до българите в мирно или военное време.

В последната горепомената книга четем в писмото на гръцкия войник С илитопулос Филипус, между другото, и следният редове: „От 1200 затворени от нас в Нигрита, не останали повече от 41 в тъмниците и навсжжде, гдето минахме, не сме оставили ни корен от тази раса (Р о д о п и 11 юлий 1913 г. стр. 7). Войникът Кости пише от Ръка Несто, 12 юлий 1913 г. . . „Тук в Бронди (Вронду) заловихме 5 българ

и едно младо момиче от Сърб. Затворихме ги и задържахме в един каракол (полицейски участък). Момичето е убито; българите сжщо се настрадаха: още при живе им извадихме очите“ (стр. 10) Зисис Кутумас пише на Никола Кутумас: „Пиша ви сега върху войната, която отворихме на българите. Ние ги поседихме и завземме турскобългарските граници. В мстата, които окуирахме, не остана нито един българин. Тъ избягаха в България, а ние изклахме тзи, които останаха. Освен това опожарихме селата. Не остана нито един българин“ (стр. 15). Ф. З. Калианис пише: . . . „Опожарявахме всички превзети български села и убивахме всички българи, които ни паднат в ръка“ . . . (стр. 17). Панагист Бегликис пише от 15 юлий 1912 г.: . . . „Колкото се отнася до войната, не мога да ти опиша положението и това, което става: работите, които се вършат, не сж вършени след Исус Христа; гръцката армия опожарява всякже, гдето намбни български села и коли всички, които среща“ . . . (стр. 19) Нико Теофилос пише: . . . „Дадох ми 16 пленника, за да ги предам на дивизията, а аз доведох само двама“ . . . (стр. 25). Георги Д. Карке, от I-ва секция на санитарен отдел 9-та дивизия от р. Нестор (Нестос, сир. Места) от 12. VII. 1913 г. пише: „Здравей, брате Георги, слава Богу, . . . здравето е добре. Знай, че нашата дивизия достигна до р. Нестор, което ще рече до старата българска граница и кралската войска мина тази граница. По заповед на краля, ние изгаряхме всички български села“ . . . Ние се показахме много по жестоки от българите, ние изнасихме всичките срещнати млади момичета“ . . . (стр. 29) Перикли Су м б л и с пише на 12. VII. 1913 г. до родителите си: . . . „Ние хванахме нколко, които убихме, защото такива заповеди имаме. Кждето се намбни българско село, подпалваме го, и го изгаряме, за да не може отново да се възроди тази мръсна българска раса. Сега сме на българската граница и ако не искат да се поправят, ще идем в София“ (стр. 33) Дим. Кранеас пише на 14. VII. 1913 г. до брат си: . . . „Преди нколко дни Василъ Христу, кръстникът, се упражняваше да стреля върху 8 комитета. Ние хванахме от тх петдесет, които ги раздължихме. Азъ получих в моя дълб 6 от тх и ги „очистих““ . . . (стр. 35). Жанъ Луидис пише на 13. VII. 1913 г. до родителите си: . . . „такава е заповедта, да изгаряме селата и да избиваме

младите“ . . . (стр. 41). Н. Бриния пише на 11. VII. 1913 г. до брат си: . . . „Това, което правим на българите, е неописуемо, както и на българските селяни, — една касаница; нма български град и село, които да не сж изгорени“ . . . (стр. 49) Ал. Д. . . геасъ (нечетливо) пише от Добрун на 13. VII. 1913 г.: „Драги брате,

Тука всички села сж български и населението е избгало. не иска да се подчини. Ние горим селата и ги разрушаваме, нечовшк дло; трбва ли да ти казвам брате, че всички българи, които пленяваме, — нма зло от туй — ги прекарваме под нож“ . . . (стр. 51).

Бихме изброили още сж хляди факти, които отлично характеризират гръцките нрави, жестокости и възпитание. Но и горните сж достатъчни да ги обрисуват добре. В тх виждаме очертания гръцкия крал, който се самонарече „Константин XII Българоубец“. По възпитание и духъ

Освободените от цъл зрелостен изпит абитуриенти и абитуриенти при шуменск. гимназии.

На добър часъ. утрешни градители на обединена България.

Върпки събитията и лошите условия, при които се извършиха учебните занятия през настоящата година, по сведения от директорите при двет гимназии се констатира радостният факт, че учебната година ще заврши с сравнително повишен успехъ за всички ученици, от които пкъ се сжди за общият успехъ на гимназиите.

От завършили осми класъ 144 ученици се освобождават от цъл зрелостен изпитъ 27 ученици при

Шуменската девическа гимназия:

1) Анастасия Василева Кодукова, 2) Ксения Александрова Щерева, 3) Лилия Радоева Рачева, 4) Нина Александрова Ачопянц, 5) Берте Давидова Исакова, 6) Веселина Янкова Бояджиева, 7) Вера Анатолиева Димитрова, 8) Горанка Ст. Тончева, 9) Дора Иванова Моллова, 10) Елка Симеонова Кирова, 11) Живка Димитрова Коджаманова, 12) Йовка Кирилова Петрова, 13) Йорданка Борисова Байчева, 14) Маргарита Димова Дочева, 15) Пенка Нейкова Христова, 16) Сиракъ Вартанъ Демирджиянъ, 17) Христина Димитрова Дучева, 18) Димитричка Д. Петрова, 19) Добринка Андреева Костова, 20) Димитричка Д. Петрова, 21) Кера Колева Жекова, 22) Макрухи Бедрозва Гарабедова, 23) Анка Димова Златева, 24) Жечка П. Маринова, 25) Марийка Великова Дончева, 26) Марийка М. Георгиева и 27) Радка Иванова Куртева. Останалите абитури-

ентки сж освободени по нколко предмета.

II.

От 144 допустни до зрелостен изпит ученици при Шуменската мъжка гимназия се освобождават 22 ученика:

1) Дочко Златевъ Дочевъ, 2) Борисъ Ивановъ Боровъ, 3) Михаилъ Павловъ Михайловъ, 4) Тодоръ Йордановъ Петковъ, 5) Димитъръ Стояновъ Русевъ, 6) Александъръ Георгиевъ Кюлевчиевъ, 7) Атанасъ Вълчевъ Атанасовъ, 8) Ради Борисовъ Цаневъ, 9) Иванъ Стойновъ Поповъ, 10) Димчо Кръстевъ Тодоровъ, 11) Иванъ Православовъ Каракулаковъ, 12) Борисъ Ванковъ Павловъ, 13) Крикоръ Агоповъ Латифянъ, 14) Тодоръ Георгиевъ Георгиевъ, 15) Здравко Славовъ Митевъ, 16) Димо Ивиновъ Бълчевъ, 17) Никола Ганчевъ Чепишевъ, 18) Тотю Захариевъ Тотевъ, 19) Иванъ Тотевъ Боневъ, 20) Иванъ Мариновъ Тюнджиевъ, 21) Георги Тодоровъ Карталовъ, 22) Ганчо Василевъ Ганчевъ.

На завършили абитуриенти и абитуриенти можем да пожелаем само успехъ в транслия пжъ на живота. Пред тх се откриват широки поприща за работа. Тъ сж щастливи, че ще могат да дадат своята данъ за вътрешното укрепване на новата обединена българска държава.

Съ неугасващия си младенчески идеализъм тх ще работят с величието и могществото на отечеството си. Изградил в себе си добри-

Приемане на домашни при-служнички

ще става сж бележка от здравната служба. Наредданията на Гл. дирекция на нар. здраве.

За избгване разпространението на заразни болести Главната дирекция на народното здраве нарежда всички семейства, които приемат в дома си домашни прислужнички да изискват от последните да им представят при постъпването си бележка от здравната служба от селището от което идват, че самите тх и домашните им не страдат от заразна болестъ

Приютъ за малоумни деца в северна България

По бюджета на Главната дирекция на Народното здраве за 1941 г. се открива приюта за малоумни деца в Царева — Кория, Търновско, който ще обслужва северна България.

Всички заявления и документи за постъпване в приюта да се изпращат направо до последния в Царева — Кория.

Шуменската инспекция на труда и о. о. поканва всички инвалиди при фонда „Обществени осигуровки“ по народност български и български поданици, желаещи да продават осигурителни марки от фонда „Обществени осигуровки“ и тия на Българския Работнически съюзъ да се явят в инспекцията на труда и о. о. стая № 6 да им се дадат опжвания, съгласно наредба № — 11355 от 1. май 1941 год. на госпоина Министра на Търговията промишлеността и труда.

ятъ гражданинъ и гражданка, тх ще осмислят своето съществуване в служба народу. От тх се очаква много. Ще оправдаят ли надеждите ни? . . . Нека тхните бждещи дла да свидетелствуват за желанието им да творят духовни и материални блага за общество и народъ. Животът, колкото и суровъ, колкото и действителността да ни се натрапва с своята жестокост, все пакъ в насъ, утрешни граждани и граждани, ще има сили да превъзмогнат всички мъжнотии и накрая да възтържествуват вашите постигнати мечти.

Днешното време иска силни по духъ и воля хора. Днешната повеля на времето е да използваме сили и енергии, умъ и воля въ изграждането на новият свът, който се ражда и въ който ще се кже въ сиянието на правдата и истината. Вие трбва да бждете градители на тоя нов свът. Той очаква своите хора. На добър ви часъ!

Петър Рибаровъ

И другите две писма сж благоприятни. Ето и домакинът иде, натоварен сж що далъ Господъ. . . Хайде, млади момчета, да закусимъ, докато е време, па „после ще видимъ какво ще ни донесе денът“.

Въ време на закуската Даме заговори за трагичната кончина на двамата смели войводи Атанасъ Бабата и Константинъ Нунковъ, паднали на сжсто през 1905 година въ жестоки боеве с турските потерии. Той не намираше думи, сж които да изкаже възторга си от тия смели борци и скръбта си за ранната им смърт.

Разговорът се пренася за минало време — за възстанието. Силно развълнуванъ и за да прикрие душевната борба, Даме се изправи до една бука и въ душевление заговори за

епичната борба край Смилево презъ Илинденската епопея: какъ той и Сугаревъ дали заповедъ да се разстрелят нколко малодушни възстаници, които водели агитация за предаване на противника и какъ това сторили сж бола на душа, но нмало какъ . . . за назидание трбвало водителя на малодушниците да се пожертвува за примъръ, защото свободата иска жертви. . .

Той бше въ свършено напрегнато състояние . . . сълзи бликнаха по неговото хубаво и благородно лице и оросиха бурната му брада, от очите му изкачаха искри, които бодеха и хипнотизираха малчуганите четници. Мощното слово на Апостола излизаше изъ дъното на любвеобилната му душа и, каточели, се преобразяваше на дълги наже-

жени гвоздеи, които се забиваха въ челата на четниците и ги заковаваха по грамадните буки. Всички слушатъ беседата сж гордото съзнание, че и тх, може би, ще иматъ щастието да пожертвуват своя животъ за леляната свобода. И, наистина, Апостолътъ вдъхна погикъ и сила въра на тия малчугани да станат смели борци въ Преспата.

Следъ заникъ, четата, ободрена и изпратена от Даме и Ефремъ, тргна къмъ назначеното си, отнсайки сж себе си и частъ отъ гордия духъ на Даме.

Цели двадесет бурни години изтекоха отъ геройската смърт на Апостола. Неговата генерация помни и цени гордия му мияшки духъ, а подрастащитъ поколениа ще се гордѣят сж подвизите на тоя

титанъ на освободителното дло.

Малко се говори за него и мнозина мислят, че той е забравенъ. Пкъ може ли да се допусне за моментъ мисълта, че Даме може да бжде забравенъ? — Не, и никога не!

Даме Груевъ е единъ отъ апостолите и създателите на ВМРО, единъ отъ ржководителите на Илинденската епопея, който загина сж оржие въ ржка въ вихъра на неравната борба и върху чиниго сжценни кости всрѣдъ македонския народъ израстна — като исполинъ — съзнанието за революционна борба — борба на живота и смъртъ изъ македонските бранни поля — и идеала на свещената тройка Даме, Гоце и Пере се сблжва: въ вска колиба изъ македонските чукари поникна

революционно гнѣздо, въ което клокочи вулканъ отъ буйна кръвъ, която сж себоторицание сж пролива на длъжъ и на ширъ за освободителната борба.

Когато на Балканите изгрѣ зората на свободата — и македонският робъ, освободенъ отъ натрапените пришълци, които газятъ родната му земя, заговори свободно на своя майчинъ езикъ, — ще настане денъ първий, въ който духът на Даме ще осѣни вска кжца и колиба, изстрадалият народъ ще се стече на поклонение въ Малешевията на гроба на тий рано погиналия народенъ вождъ.

Стефанъ Яврамовъ

членъ на Македонската организация

(Изъ в „Македония“ бр. 58)

Конференция на агрономическия персонал и земеделските възпитаници.

Отъ Преславска и Шуменска околии въ Шуменъ

На 3. т. м. въ околийското агрономство се състоя конференция на агрономическия персонал отъ дветъ околии и земеделските възпитаници. Конференцията се откри отъ обл. инспекторъ по земеделското образование г. М. Хаджиевъ и се председателствуваше отъ г. Пейковски — секр. на съюза на земеделските възпитаници. Разгледаха се нѣкои наредби на М-ството на земеделството, цѣлящи да подпомогнатъ земеделските възпитаници при създаване на модерни жизнеспособни земеделски стопанства. Изказаха се мнозина отъ присъстващите, изразявайки своя т дългогодишенъ опитъ отъ приложение на земеделската наука въ рамките на нашата селско-стопанска действителност и се направиха ценни препоръки за по-нататъшната дейност. Особено живъ споръ повдигнаха изказаните мнения отъ страна на инспектора по мѣкарство г. Петровъ, н-ка на земеделската камара г. Ст. Данисковъ и преславския околийски агрономъ г. Харизановъ, които всѣки въ своята обсъгъ на дейност изтъкнаха ония нови области, въ които трѣбва земеделските възпитаници да се намѣсятъ и да дадатъ своята приносъ за издигане на своите стопанства, а съ това и издигането на националното ни стопанство.

Поставенитъ въпроси ще бждатъ разгледани допълнително отъ всѣка група поотдѣлно, кждето ще бждатъ поканени родителитъ и близкитъ на тия възпитаници за разширение и задълбочаване на тая въ общи черти начертана програма.

НАШИТЪ СЕЛА

с. Памукчи — Ново-пазарско.

Въ малкото и бедно село Памукчи, се издига красивата училищна сграда. Още отдалечъ тѣ привлича хубаво построената арка, боядисана въ свѣтло топълъ тонъ. Въ такъвъ тонъ е и самата училищна сграда. Влѣзешъ въ двора и те поразява чистотата и уредбата, която съществува. Малка, спретната градинка съ пейки и масички, приветливо те посрѣща и ти, знаейки лошитъ условия въ село се удивлявашъ и чудишъ, че въ селото може да се строятъ красиви работи стига да се намѣри човѣкъ, който истински да твори.

По чиститъ стѣпала се изкачваме и влизаме въ училището. Крота, уредба и естетика е вложилъ учителътъ въ всѣко кѣтче. Всички стаи и салони сж украсени съ национални,

Водоснабдяването на Дели-орманъ и Добруджа.

Разширяване водоснабдителната мрежа въ Дели-орманъ. Плановѣтъ изработени — предстояще е изпълнението имъ. Специаленъ планъ за водоснабдяването въ Добруджа.

Пребиваващиятъ въ града ни преди нѣколко дена г. инж. Хр. Тоневъ — н-къ на отдѣление — благоустройство, при сжщото Министерство, бѣ любезенъ да даде следнитъ изявления предъ нашъ представителъ въ връзка съ водоснабдяването на Дели-Орманъ и Добруджа. Той ни заяви:

— Отдавна бѣ належащъ въпросътъ за водоснабдяването на Дели-Орманъ, кждето до сега населението пиеше лоша и нечиста вода. Тоя въпросъ е вече на път да бжде разрешенъ. Изготвения планъ за разширение на водоснабдителната мрежа въ Дели-Орманъ се разглежда въ отдѣлъ — благоустройство и скоро ще бжде утвърденъ. Въ близко бждеще ще започне изпълнението на тоя планъ и ще се построятъ нови резервуари, трѣби и канали.

Съ това ще се разшири водоснабдителната мрежа въ Дели-Орманъ и населението ще се здобие съ хубава и чиста вода, която ще се лѣе въ изобилие. За осъществяването на тоя планъ М-ството на благоустройството е предвидѣло надъ 5 милиона лева. На едно съ Дели-Орманъ ще бждатъ водоснабдени и най-близкитъ селища до старата граница на Добруджа. За останалата частъ на Добруджа се изготвя другъ специаленъ планъ подъ личната контрола на г. Министра.

Това ще бжде една голѣма придобивка за населението и ще помогне за стопанското и икономическо развитие и напредъкъ на тоя край.

Областниятъ училищенъ инспекторъ г. П. Михайловъ — запитанъ за резултата отъ изминалата учебна година ни каза — че последната, макаръ при ненормални условия, завършва при добъръ успѣхъ за всички училища въ областта. Немобилизиранитъ учители работѣха двойно повече и резултатитъ сж задоволителни за условията, при които се работи.

религиозни и исторически картини, но така правилно съчетани по тонъ и съдържание, шото не можешъ да не се възхитишъ. Тукъ всичко те удивлява, всичко те възхищава, защото всичко е направено отъ творческа ръка. Неуморно работи тукашниятъ учител г. М. Кръстевъ, който заслужава нѣщо повече отъ похвала.

Училището въ с. Памукчи е истински храмъ за детската душа кждето отрано ще се създаде въ него желание за повече красота въ живота.

Хероника

Шуменското Градско Общинско Управление, обявява, че срока за плащане на втората третинка отъ данѣцитъ 1941 година е 20 юний, следъ тая дата данѣцитъ ще се събиратъ принудително съ 1% месечна лихва.

Отъ общината. На 31 май се поминя Янка Ив. Шамаржиева, съпруга на покойния опѣлонецъ Иванъ Шамаржиевъ и биде погребена на 1 юний праха Миръ на праха и

На близкитъ и изказваме нашитъ съболезнования.

Градската омнибусна служба — А. Д. — ШУМЕНЪ ВАРНА — премѣсти агенцията си срѣщу областниятъ сѣдъ ул. „Добри Войниковъ“ № 23 — Шуменъ.

Примѣръ за подражание. Случайно бѣхъ свидетелъ на една интересна сцена, която се разви на гарата: На гишетъ за билети, слаба и болна жена развързваше кърпичката си за да си плати билета до София, кждето щѣше да се лѣкува за нещастие не достигаха 120 лв. и болната жена се суетѣше наоколс, когато неочаквано се причече на помощъ младиятъ изобретателъ

Акцизни вѣсти.

I. Съгласно заповѣдитъ подъ №№ 20, 21 и 22/941 година на Шуменското областно акцизно управление всички заведения, фабрики и работилници, които подлежатъ на снабдяване съ патенти по разнитъ акцизни закони сж длъжни до 10. VI. н. г. да подадѣтъ заявение до поменатото управление, съ което да искатъ опредѣляне и снабдяване съ патенти за II полугодие на 1941 година. Които до горнята дата не подадѣтъ заявления, ще бждатъ наказани съ глоба до 2000 лева.

II. Снабдяването съ самитъ патенти трѣбва да стане обезателно до 30. VI н. г., въ противенъ случай на не снабдилитъ се съ патенти ще се съставятъ актове, ще имъ се запечататъ заведенията и ще имъ се налага глоба въ петоренъ размѣръ на следуемиятъ се патентъ.

III. За по-голѣми подробности, като какви данни да съдържатъ заявленията и какви документи да се представятъ, заинтересованитъ да се отнесатъ до обл. акцизно управление или управата на съответното браншово сдружение.

IV. За реколтата 1941 г. по засаждането на тютюна въ Шуменска околия ще имаме само въ общинитъ: Вѣнецка, Изгрѣвска и Браничевска. Ще се засадятъ общо около 1000 декари. Обръща се внимание на производителитъ, че сж длъжни преди да почнатъ да садятъ тютюна да подадатъ до общинското управление декларации, специаленъ образецъ — Държавно издание. Декларирането трѣбва да стане до 10 юлий н. г. На не деклариранитъ въ срока ще се съставятъ актове,

на българското радио „ЕДИ-СОНЪ“ г. К. С. БОЯДЖИЯНЪ и допълни сумата, необходима за купуването на единъ билетъ за пътуване по Б. Д. Ж до София. Въ очигъ на получената помощъ жена се четѣше дълбока и искрена благодарностъ отъ благородниятъ жестъ на младиятъ човѣкъ.

Наблюдателъ.

Учителското тѣло при Шуменската девическа гимназия „Нанчо Поповичъ“ изказва благодарностъ на следнитъ граждани за дарени суми и въ натура на безплатната ученическа трапезария при сжщата гимназия:

1) Васила Йовчева, 1 агне и 10 хлѣба — за здраве; 2) Жечо Кожухаровъ, 1 агне, 2 к. оризъ и 1 килограмъ олио и 6 хлѣба — за здраве; 3) Ученичкитъ отъ VIII-а класъ — излишѣтъ отъ класова имъ каса 69 лева; 4) Владимиръ Антоновъ, 200 лева и 5 хлѣба — за здравето на дъщеря си Еленка; 5) Д-ръ Христо Яневъ, 300 лева за храна на 1 ученичка.

Отъ дирекцията.

Госпожа Кева Дочева, по случай именния день — Констатитовъ день — на покойния и съпругъ зап. полковникъ Коста Дочевъ, нашъ съгражданинъ, подари сумата 500 лева за единъ обѣдъ на беднитъ ученички при стопанското у-ще „Евдокия“, издържано отъ шуменското женско, благотворително д-во „Родолубие“

Настоятелството й изказва своята сърдечна благодарностъ.

Отъ настоятелството

На 31 май т. г. къмъ 18 часа на ул. Царица Йоанна е изгубена една брошка (камея) Който е намѣрилъ да я предаде на г-жа Аршинкова ул. „Отецъ Паисий“ № 41 срещу прилично възнаграждение.

Нареждане на Общината

ЗАПОВѢДЪ № 350

гр. Шуменъ, 2 юний 1941 година.

Органитъ на общината констатира, че въпрѣки издаденитъ въ миналото заповѣди, много граждани закупватъ и охранватъ въ двороветъ си свини. По-неже това е противно на обществената хигиена,

ЗАПОВѢДВАМЪ:

Най-късно до 12 юний т. г., всички свини, прасета и пр., намиращи се въ града да бждатъ изнесени за охранване вънъ отъ чертитъ на града, гдето общината разрешава да се устроятъ свинарници.

1) За свинитъ, собственостъ на жителитъ отъ източната частъ на града да устроятъ свинарница въ мѣстността „Сусурлука“ въ старитъ прѣтсници, находящи се между Добруджанския кварталъ и склада на 3-а инженерна дружина

2) За свинитъ на жителитъ отъ западната частъ на града, да се устрои свинарница въ мѣстността „Шашкѣна“, въ изоставената прѣтсница.

3) Собственицитъ на търговска стока свини да устроятъ свинарница въ мѣстността „Сусурлука“, източно отъ тухларницата на Жечо Стояновъ.

Точно мѣстата ще бждатъ указани отъ общинската санитарна властъ.

Граждани, които иматъ лозя, ниви и пр. вънъ отъ чертитъ на града, могатъ да държатъ свинитъ си въ тѣхъ.

4) Забранявамъ на стопани, които иматъ добитѣкъ да трупатъ торъ въ дворищата си. Натрупания такъвъ ще бжде веднага изхвърленъ.

5) Забранявамъ на стопани, които иматъ кокошки, патици, мисирки и др. домашни птици да ги пушатъ по улицитъ и коритото на рѣката.

Нарушителитъ на настоящата ми заповѣдъ ще бждатъ най-строко наказани и глобявани.

Настоящата ми заповѣдъ да се разгласи най-широко отъ общинския гласетай.

К М Е Т Ъ: (п) Хр. Хараламбиевъ

В ъ р н о,

На Шуменското гр. общ. управление

Секретаръ: (п) Г. Байновъ

Закона за запасното войнство съ новитъ привилегии: намалени такси за пътуване по Б. Д. Ж., признаване прослужени години за пенсия, намаляване училищни такси съ уплатявания заедно съ новия законъ за наемнитъ отношения — ценна 10 лв., при книжарница Коста Дайчевъ на площадъ „Царъ Борисъ“ до аптека Кършевъ — Шуменъ.

Книжнина

Излѣзе отъ печатъ книга 9, г. VI. отъ списание „Просвѣта“ съ следното съдържание:

В. Севзовъ. Зѣщо пропадна Югославия?

Василъ Христу, Румъни и Българи въ миналото.

Анг. Томовъ, Диалектическиятъ материализмъ като философия.

Г. Константиновъ, Василъ Дрѣмевъ.

Н. Платикановъ, Стойността, производството, разпродѣл и употребата на млѣко и млѣчни произведения въ свѣта и у насъ.

Хр. Киселовъ, Култура и възпитание.

Д-ръ Ефр. Бѣлѣдовъ, Необходимо промѣна въ училищнитъ занятия.

Прегледъ: общественъ, културенъ и училищенъ.

Вѣсти: научни, културни, училищни.

Критика.

Потете си обонемента

Печатница „СПАСЪ ПОПОВЪ“
ШУМЕНЪ — 1941 — 39

Две в
м
Тѣ сж
Бѣло мор
дението
излазъ н
Тия две
завещани
та, оправ
графията
отъ екон
речени о
днесъ не
а действ
И това
победоно
ско оржя
Кой от
генерация
въ детин
жаръ въ
пѣсенъта
„Напред

и за
Македо
ческа стр
ги, тракий
ши; страна
ната Алек
нархия; з
тѣ славя
ния, стига
лия, Бѣло
витъ му;
ческитъ б
ила съ Ва
рубицеца;
на светит
ла и Мет
мента и Н

Рожд

Юний 16
за българит
на небеса
ни засия
видението
столонасл
на нова ер
народъ. На
рождението
България т
на величие
вуването на
събитие таз
съ по-голѣм
по-свѣтълъ
мото празд
стоя на пл
рисъ“. Буд
гражданств
стие. При а
дѣлнитъ дѣ
никъ на г
тъ на гра
менски нар
тели (Симе
и Топондж
тѣлитъ на
зана, съюз
ученицит
чилища, за
учители, де
ки съ тонбе
на почетно